

MANIFEST DE SUPORT

A LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR PER A LES ELECCIONS DEL 23J

Si ens deixéssim endur per la resignació tindríem dues posicions possibles davant d'aquestes eleccions. Un seria la del mal menor davant de l'amenaça d'un llop reaccionari, que sembla dominar de nou el debat polític i mediàtic. Sentim el seu alé en el degoteig de notícies després de l'entrada en diversos governs autonòmics: Censura cultural, negació del canvi climàtic, retirada de banderes irisades i negació de la violència masclista de la mà de toreros i ultres, o totes dues coses a la vegada. La lògica del mal menor és temptadora, la conservació del que hi ha, dels drets adquirits per mínims que siguin, al regne d'Espanya.

L'altra lògica que s'imposa és la del desencís, el desencant i la desmobilització. Un malestar i sentiment d'abandonament per les polítiques institucionals que mai són suficient que s'expressa a través de l'absència o el retorn al bipartidisme de sempre, perquè total, tant se val. Són dues cares d'una mateixa moneda; l'assumpció activa o passiva de què no hi ha alternativa, que el fantasma de Thatcher mai desapareix i s'imposa en el tancament d'un cicle en què l'alternativa semblava que es podria tocar amb els dits.

Els sotasignats d'aquest manifest, ens rebel·lem contra aquestes dues lògiques i ens mantenim en la ruptura com a única esquerra possible per a l'esperança. El règim ha demostrat nombroses vegades el seu caràcter irreformable. Un règim del 78 construït sobre les cunetes on descansen les antifranquistes i constituït sota l'amenaça de la dictadura que es va encarregar que el poder de veritat mai pogués canviar de mans. Cal deixar enrere vies mortes. No som nosaltres que lluitem per una vida millor les que despertem el feixisme. Davant de la urgència és més necessari que mai aixecar la veu. Ells No Passaran si nosaltres avancem.

Front els seus atacs cal passar a l'ofensiva i ens cal fer-ho des de la defensa del que no poden domesticar. Reprendre el camí d'una proposta que lluiti pel dret a l'autodeterminació, que plantegi un model de social diferent, basat en la justícia, la igualtat i la llibertat. Un projecte que sàpiga que la millor defensa és un bon atac.

Cal recuperar iniciativa des d'una reorientació estratègica que reconstrueixi un moviment desobedient front la injustícia, que dibuixi aquesta alternativa amb els sindicats, les organitzacions de base, l'economia social i solidària, la cultura, les organitzacions juvenils, l'ecologisme i el conjunt de la unitat popular que no s'esgota.

Hi ha una opció política que manté una aposta d'esquerres i que tenim clar que serà a Madrid defensant amb dents i ungles les treballadores, el català, els drets nacionals i socials, els de les persones migrades, les conquestes feministes i del moviment LGBTI, el repartiment de la riquesa i la necessitat d'una transició ecosocial. Aquesta opció és la candidatura de la CUP- Per la Ruptura.

Hi ha una opció que no és la resignació, és la d'ocupar cada espai disponible per defensar un "nosaltres" que quan suma, multiplica, és la d'estar al costat de les que ocuparan la trinxera de les institucions i estaran al nostre costat disposades sempre a plantar cara.

